

El *barb* (*Barbus barb*)

(ALDC, VIII, 1768. El *barb*)

El peix de riu, *barb* (*Barbus barb*), deriva del llat. BARBUS, format sobre BARBA, probablement pel “parell de barbellons sensorials a banda i banda de la boca” (DIEC), titllats de “mostatxots” per Bosch de la Trinxeria (ap. Aguiló).

Barb és la forma més estesa, amb realització de labial final com a [p], eventualment com a [b], i amb equivalència acústica d'una altra oclusiva sorda, que pot ser [t], *bar*[t], o [k], *bar*[k]; la var. *bar* podria haver sorgit del pl. *bars* 58; *barbo* té una estructura aragonesitzant, que ha generat

bàrbol 106, arrossegat per certs mots que presenten aquesta alternança -*ol*-*ol* (*ninxol/ninxol*, *dropol/dròpol*, *cervol/cérvol*). Com a mots puntuals figuren *barba* 117, com a f.; *barbeu* 7, pres de l'oc. *barbèu* (var. de *barbèl*), i *bàrbaro* 108, probablement de motivació festiva.

El mot correspon a una espècie d'aigua dolça i, per tant, és absent de poblacions on falta aquest medi.

Barb és l'únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

